

det var lykkedes mig at komme til Overenskomst med i denne Sag. Han raillerede over noget, jeg husker ikke saa nøje, hvad det var, som den højtærede Indenrigsminister skulde have udtalt; jeg vil derom sige til det ærede Medlem, at Sagen simpelt hen er den, at min Kollega, den højtærede Indenrigsminister, sluttede Forlig, som det ærede Medlem kalder det — jeg kalder det Overenskomst —, om Valgretten med alle dem, der vilde have en Valgretsreform. Jeg har sluttet Forlig om Retsreformen med dem, der vilde have en Retsreform, det er en ganske naturlig Maade, og det er ganske lige ud ad Landevejen.

Saa sluttede det ærede Medlem med et Løfte om, at nu skulde han og hans Venner gaa ud i Landet og rejse en ny Kamp for en ny Reform. Dertil maa jeg sige: ja, vær saa artig; det er selvfølgelig altid saaledes, at naar der kommer en ny Lov, kan der være Tvivl om, hvorvidt den har ramt det rigtige eller ikke, og der er selvfølgelig fuld Frihed for enhver, der mener, at den ikke har ramt det rigtige, til at søge at opagitere en Stemning for yderligere Forandringer paa en helt anden Basis, og det skal ogsaa staa det ærede Medlem og hans Meningsfæller fuldstændig frit for. Jeg tror, vi andre ganske rolig ville kunne møde dem i denne Kamp ude omkring i Befolkningen, og jeg føler mig ogsaa overtydet om, at naar denne Reform er traadt i Kraft og har virket i nogle Aar, vil det ærede Medlem ikke en Gang blandt sine egne finde Sangbund for, at vi saa skulde rejse noget nyt.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var imod Nævninger; det skal jeg ikke komme ind paa, det have vi allerede tidligere drøftet. Det ærede Medlem frygtede for Retssikkerheden; jeg tror nok, det skal vise sig, at det ærede Medlem i den Henseende tager fuldstændig fejl, og at det System, som indføres ved dette Lovforslag, vil yde fuldkommen lige saa god Retssikkerhed som det System, vi have nu, og fuldkommen lige saa godt som noget System, de have i andre Lande. Det synes mig ogsaa at være en underlig Anklage mod i alt Fald nogle af dem, der have underskrevet Indstillingen, at netop det ærede Medlem vil komme og sige, at disse Mænd ville Retssikkerheden til Livs.

Det ærede Medlem mener, at de Udgifter, jeg har beregnet, ere for lave. Jeg har allerede været inde derpaa. Naar det ærede Medlem mente, at det var en gan-

ske klar og indlysende Ting, at de Udgifter, jeg i min Skrivelse til Fællesudvalget havde beregnet til Politiet, vare meget for lave, mener jeg, at det ærede Medlem har fuldkommen Uret, thi det ærede Medlem maa ikke overse, at det er Udgifter til ekstraordinært Politi ud over det, vi have nu, og jeg finder, at for den anslaaede Sum ville vi faa saa meget Politi, at Summen, navnlig naar Politiet benyttes over hele Landet og ikke indskrænkes til den enkelte Jurisdiktion, men til enhver Tid kan anvendes paa det Sted, hvor der maatte være Brug derfor, fuldkomment vil slaa til.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deutzer) var ikke kommet til at synes bedre om Lovforslaget med de Ændringer, der nu ere foreslaaede. Det er beklageligt, men derved er der jo ikke noget at gøre. Naar det ærede Medlem rettede det Angreb mod Lovforslaget, at det var urimeligt, at Rigsdagen vedtog en Lov, der indførte Nævninger og samtidig i en Paragraf gav Regeringen Ret til at ophæve dette ved at nedsætte Kommissioner, skal jeg ikke nægte, at jeg blev overrasket. I en vis Forstand slog det mig dog, thi naar man sammenholder dette med det ærede Medlems Beklagelse over, at han ikke har faaet Tid til at læse alle disse mange Ændringsforslag, forstaar jeg, at det ærede Medlem maa have meget lang Tid for at læse hele denne Lov. Thi skønt Lovforslaget har foreligget for Rigsdagen i 1½ Samling, har det ærede Medlem dog ikke læst, at ifølge § 21 skal en saadan Kommission anvende Nævninger i saadanne Tilfælde, hvor Nævninger i Loven ellers ere foreskrevne. Det hedder nemlig: „Saadanne Retter ville dog i alle Henseender i Sager, der falde under nærværende Lov, have i deres Fremgangsmaade at anvende denne Lovs Regler, saaledes at de uden dog at være bundne ved Bestemmelserne om Retskredsens Grænser fungere som Underret og Landsret og i alle Afgørelser staa under Kære og Anke umiddelbart til Højesteret.“ Det vil altsaa sige, at saa snart der for en saadan Kommission foreligger en Sag, der efter almindelige Regler hører ind under Landsretten, fungerer Kommissionen som Landsret, og er det en Sag, der efter almindelige Regler kræver Nævninger, skal Kommissionen, da den i sin Fremgangsmaade skal anvende denne Lovs Regler, sørge for, at der kommer Nævninger til Stede.

Jeg skal hermed, idet jeg i et og alt